



VRAAG HET AAN ED

Deze keer draaien we in de rubriek Vraag het aan Ed de rollen om. In plaats van dat Ed vragen van Visbladlezers beantwoordt, bestookt hij nu Dirk Ekkelenkamp met vragen. Dirk is namelijk een van 's lands succesvolste feedervissers en was als coach en deelnemer present op het WK Feedervissen in Italië waar Nederland het brons won. De aangewezen persoon dus voor feedertips op wereldtop niveau.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE ROB KRAAIJEVELD CAMERA SYTSE VAN DER HARST

Dirk Ekkelenkamp is als coach en deelnemer naar het WK Feeder geweest.



Vlak voordat Dirk afreisde naar Montemolino, trof ik hem aan de Lage Vaart bij Almere. Daar gaf hij me een soort masterclass feedervissen volgens het internationale CIPS-reglement. Want het werd me al snel duidelijk dat de spelregels op het WK op een aantal essentiële punten afwijken van wat bij de zogenaamde vrije wedstrijden in ons land gebruikelijk is. De Engelsen hebben het vissen met de voerkorf weliswaar bedacht, maar ik durf te beweren dat wij nu veruit het voornaamste feederland ter wereld zijn. Onze feedervissers hebben deze discipline zoveel verder ontwikkeld dat het 'feederen' in Nederland grootse vormen heeft aangenomen. We vissen in plasjes en plassen, vaarten en kanalen, maar ook in rivieren en meren en op afstanden van enkele tientallen meters tot een veelvoud daarvan. We bedenken de meest geraffineerde manieren van feedervissen en de daarbij behorende voerkorven.



De CIPS-richtlijnen schrijven voor dat de korf over de lijn moet kunnen schuiven.

CIPS-REGLEMENT
Maar die zijn dus niet allemaal toegestaan op het eerste wereldkampioenschap feedervissen in de geschiedenis van de wedstrijdvisserij. De Nederlanders hebben hier in eigen land al iets aan kunnen wennen tijdens de wedstrijd.



FOEDRALEN VOL

Schrik niet, maar voor dit soort belangrijke wedstrijden heeft Dirk maar liefst drie foedralen met elk vijf feederhengels tot zijn beschikking. Met daarbij een schier oneindig aantal verwisselbare toppen en topdelen met vaste bibbertoppen. Op molens van haast elk formaat zitten gevlochten lijnen van 10/00, maar ook soepel nylon wanneer heel licht en dichtbij op kleine tot zeer kleine vis moet worden gevestigd. Want wie in Italië gaat wedstrijdviszen, weet op voorhand dat er een wedstrijdwater wordt gekozen waar de Az-zuri als torrenpickers bij uitstek goed uit de voeten kunnen. Ook bij de Topcompetitie Feedervissen in eigen land kunnen kleine vissen echter de doorslag geven, zodat je daarop voorbereid dient te zijn, wil je later internationaal kunnen meedraaien.



Een van de drie foedralen die Dirk meenam naar het WK.

den van de Nationale Topcompetitie Feeder, waar ook volgens het CIPS-reglement wordt gevestigd. Dit betekent onder meer dat het vissen met pellets en mini-boilies (nog) verboden is. Ook moet de haak altijd in het aas zijn geprikt; dit laatste mag dus niet via een hair aan de haak worden aangeboden. De reden daarvan is vooralsnog niet duidelijk. Of het moet zo zijn dat deze techniek van feedervissen nog niet tot alle landen die aan het WK meedoen – met Italië voorop – is doorgedrongen.

VAST VS SCHUIVEND

Een ander verschil zit hem in de bevestiging van de voerkorf. In Nederland vissen we heel vaak met de voerkorf aan een vaste lus of andere zijlijn, noem het een soort pater-nostersysteem. Volgens het internationale reglement dient de voerkorf over de lijn te

men. Karpervissers hanteren al jarenlang dergelijke methoden als het om werplood gaat. Het is echter ook nog eens verplicht een voorslag te gebruiken, dus moet de korf ook over de knoop tussen de voorslag en hoofdlijn kunnen verdwijnen. Nu kun je natuurlijk een spelwartel achter een stopper op de lijn zetten en daar een voerkorf aan hangen. De kans dat de onderlijn dan om de wartel of voerkorf draait en de boel in de knoop raakt, is dan echter groot. Bovendien is de beetregistratie minder scherp wanneer de lijn vlak langs de voerkorf loopt en die laatste zich op zijn beurt in de bodem graaft.



Wormen waren het geheime wapen van de Nederlanders op het WK.

'HOLLANDS' SYSTEEM

De Nederlanders hebben daarom gekozen voor een voorslag met daarop een kleine, schuivende tonwartel (dus zonder speld!), vervolgens een

KORVENBAL

Aan de Lage Vaart heeft Dirk zeker tien grote plastic dozen vol voerkorven – van zeer groot tot piepklein – bij zich. Maar ik sla pas echt steil achterover als ik hoor dat dit nog maar een derde is van wat hij voor het WK meeneemt. Het meest onder de indruk ben ik van een assortiment speedkorven dat Dirk zelf heeft bedacht. Hierbij kunnen loodballen van allerlei formaat op een vastgesoldeerde schroefdraad worden gezet. Zo kan elke voerkorf, groot of klein, van verschillende loodgewichten worden voorzien. Ik sta perplex en begrijp steeds beter waarom Dirk's vrouw manlief soms toch wel eens met een ietwat scheef oog aankijkt. Nooit eerder zag ik een feedervisser die zo uitvoerig is voorbereid, wat ook meteen zijn vele successen verklaart.

Korven in allerlei soorten, gewichten en maten.



HOGESCHOOL FEEDEREN

Dirk Ekkelenkamp geeft Ed feedertips. Bekijk op www.hetvisblad.nl de videoreportage.



KEURIG GESORTEERD

Niet alleen de hoeveelheid materiaal die Dirk bij zich heeft, maakt grote indruk. Ook de manier waarop alles is gesorteerd, kom je zelden tegen. Alle toebehoren zit keurig en overzichtelijk in boxen en tassen opgeborgen; daarbij vergeleken is mijn viskist een zootje! Zijn onderlijnen heeft Dirk bijvoorbeeld allemaal prachtig gerangschikt op speciale rekjes en stukken



isolatieschuim. Alles naar lengte, lijndikte, haakmaat, enz. Voor het WK gingen alleen de rekjes tot haakje nummer 10 mee, aangezien dit de maximale haakmaat was. Alle voor- en al op rollen, die op hun beurt veilig zitten opgeborgen in dozen met alle mogelijke opschriften. Korte van zes meter 22/00 nylon voor het peuteren dichtbij tot acht meter lange en 30/00 dikke voorslagen voor het eventueel zware en verre werk in de rivier.

kraal en aan het eind van de voorslag een tweede kleine tonwartel. De laatste dient als verbinding van de onderlijn met de voorslag. Gewoon een lusje doorsteken, de haak door de lus halen en de onderlijn aantrekken. Aan het schuivende tonwarteltje komt een stukje van 15 tot 20 centimeter zwarte gevlochten lijn met een trekkracht van 20 pond – of een stukje elastische powergum van dezelfde lengte – met daaraan een speldje waarin de voerkorf komt te hangen. Deze schuivende, afstaande zijlijn in combinatie met die kleine tonwartels en onderlijn werp je minder snel in de knoop en geeft een betere beetregistratie dan wanneer de voerkorf rechtstreeks aan de voorslag wordt bevestigd. Uiteraard worden de tonwarteltjes precies zo klein gekozen dat ze nog net over de voorslagknoop kunnen schuiven.

AAS EN VOER

Ook voor wat betreft de inhoud van de voerkorf is er sprake van een Nederlands tintje. Dat zit hem vooral in de wormen. Met diverse grote en kleine wormenkwekerijen is het hier geen enkel probleem een kilo of meer mestpieren te bemachtigen. Buiten onze landsgrenzen zijn wormen daarentegen vaak moeilijk verkrijgbaar en duur. Vandaar dat de vis in water buiten Nederland (en België) de worm nauwelijks nog als aas kent – zeker in het wormenarme Italië – en goed reageert op voerkorven die zijn volgepropt met hele of geknipte pieren. Voor dit WK hadden onze landgenoten dan ook twee kilo wormen per persoon per wedstrijd tot hun beschikking. En daarnaast uiteraard ook de nodige grote en kleine maden,

madepoppen (casters), maïs in alle kleuren van de regenboog en hennep. Het voer dat als transportmiddel voor dit aas dient, bestaat uit twee delen Feeder Brasem van Mondial-F en één deel Crazy Bait Gold van Sensas. Deze combinatie kwam bij de trainingen in Italië bepaald niet slecht voor de dag. Gezien het hoge vismeelgehalte van Crazy Gold zal het WK-recept ook in Nederland zeer waarschijnlijk goed scoren.

LIJNCLIP TIP

Natuurlijk hopen Dirk en zijn ploeggenoten dat wat er in de voorbereiding is bedacht veel vis en daarmee ook het hoogste eremetaal oplevert. Nou vraag ik me alleen af hoe ze met eventuele grote karpers en het bijbehorende risico op lijnbreuk omgaan. Om goed

te kunnen feederen wordt de lijn na een x-aantal meters immers onder de lijnclip vastgezet. Probeer die maar eens snel onder die clip vandaan te halen wanneer een grote vis er als een speer vandoor gaat. Hier is een ingenieuze oplossing voor bedacht. Van 12/00 nylon wordt een kleine lus gemaakt. Deze wordt eerst onder de clip geklemd, daarna over de (gevlochten) hoofdlijn gehaald en vervolgens nogmaals achter de lijnclip gehaakt. De hoofdlijn zit nu opgesloten, zodat voerkorven niet verder vliegen dan de bedoeling is. Mocht een karper het aas pakken en er vandoor stuiven, dan breekt het dunne lusje meteen. Zo kunnen ook de grote karpers worden gevangen; niet onbelangrijk voor het neerzetten van een goed resultaat. ◀

Dankzij een slimmigheidje bij de lijnclip is de kans op lijnbreuk bij karper (of grote brasem) veel kleiner.

